

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717202479
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:1717202479.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec v spore sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: N. I.X., T. XX.XX.XXXX, H. I. X/X, XXX XX C., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpený: JUDr. Roman Klimek, advokát, Advokátska kancelária so sídlom v Pezinku, Radničné nám. č. 5, 902 01 proti žalovanej: S. I., T. XX.XX.XXXX (predtým I.), H. H. XXX/XX, XXX XX Y., štátna občianka Slovenskej republiky, zastúpená: JUDr. Ladislav Faludi, advokát, IČO: 45 018 821, so sídlom 9.mája 20, 985 59 Vidiná o odporovateľnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že Dohoda o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretá dňa 21.05.2014 vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. Martou Jurinovou, so sídlom v Lučenci, ul. Št. Moyzesa č. 53 č. N 332/2014 Nz 19036/2014 NCRIs 19420/5014 medzi žalovanou S. I., M.. I., T. XX.XX.XXXX, M..Č.. XXXXXX/XXXX, U. H. H., Č. XX Z. U. I., M. I., T. XX.XX.XXXX, M..Č.. XXXXXX/XXXX, U. H. H., Č. XX, ktorou s účinnosťou odo dňa 21.05.2014 uzavreli medzi sebou dohodu tak, že: nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor, nachádzajúce sa v katastrálnom území Y., v obci Y., v okrese Poltár: parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: parc. č. 8/2 druh pozemku Záhrady výmera 2597 m², parc. č. 9/1 Zastavané plochy a nádvoria výmera 786 m², parc. č. 9/2 Zastavané plochy a nádvoria výmera 265 m², parc. č. 9/3 Zastavané plochy a nádvoria výmera 33 m², parc. č. 9/4 Zastavané plochy a nádvoria výmera 200 m², Stavba: súpisné číslo XX Rodinný dom na parc. č. 9/2 letná kuchyňa na parc. č. 9/3, stodola na parc.č. 9/4 budú tvoriť výlučné vlastníctvo S. I., M.. I., T. XX.XX.XXXX, M.. Č.. XXXXXX/XXXX, U. H. H., Č. XX, v celosti v 1/1-ine, je voči žalobcovi právne neúčinná.

II. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalobca je p o v i n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania z výroku II. rozsudku č.k. 8C/36/2017-146 zo dňa 28.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 14Co/142/2019-225 zo dňa 02.07.2020.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Pezínok dňa 30.03.2017 domáhal určenia odporovateľnosti právneho úkonu, dohody o zúžení BSM uzavretej medzi U. I. a žalovanou v máji 2015 a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 46.000 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadal priznať náhradu trov konania. V žalobe tvrdil, že dňa 03.03.2010 požičal U. I. sumu 66.388 Eur, ktorú sa dlžník zaviazal splácať mu v mesačných splátkach po 2.766 Eur, počnúc aprílom 2010. Posledná 24.splátka mala byť odovzdaná žalobcovi najneskôr do 30.04.2012. V tento deň sa jeho pohľadávka voči U. I. stala splatnou.

Dňa 18.12.2013 bola jeho pohľadávka judikovaná na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 44C/84/2013 zo dňa 04.11.2013. Za účelom uspokojenia svojej vykonateľnej pohľadávky podal dňa 18.07.2014 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému U. I.. V čase vzniku jeho pohľadávky, ale aj v dobe, keď sa stala vykonateľnou na základe súdneho rozsudku, vlastnil dlžník U. I. v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov so žalovanou nehnuteľnosťou zapísanou na liste vlastníctva č. XXX v okrese Poltár, katastrálne územie H. v hodnote 342.000 Eur. O hodnote týchto nehnuteľností vypovedal dlžník v trestnom konaní pred vyšetrovateľom na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Lučenci. Bezprostredne potom ako sa stala pohľadávka žalobcu vykonateľnou, dlžník sa začal zbavovať svojho majetku. Dňa 15.05.2014 spolu so žalovanou uzavreli kúpnopredajnú zmluvu a ňou predali svoje nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX V. Y., R.R. XXXX/X, H. za 342.000 Eur, o čom navrhol dôkaz - vyžiadať vkladový spis Okresného úradu Poltár, katastrálny odbor č. V XXX/XXXX.

Dňa 21.05.2014 na notárskom úrade v Lučenci dlžník U. I. a žalovaná podpísali Dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej „Dohoda“) podľa § 143a zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), v ktorej sa dohodli, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX v okrese Poltár, katastrálnom území Y. sa po ich kúpe stanú výlučným vlastníctvom žalovanej. Zároveň v ten istý deň žalovaná podpísala kúpnu zmluvu na základe ktorej sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX v hodnote 92.000 Eur. Ako dôkaz navrhol žalobca vyžiadať vkladový spis č. V XXX/XXXX z dôvodu, že v čase nadobudnutia výlučného vlastníctva žalovanou existovalo medzi dlžníkom a žalovanou manželstvo a je zrejmé, že uvedená nehnuteľnosť bola vyplatená žalovanou z finančných prostriedkov, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže tieto boli získané z predaja nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, uzavretie ktorej bezprostredne predchádzalo uzavretiu kúpnej zmluvy, pričom v tom čase manželia (žalovaná a dlžník) predali nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov za 342.000 Eur.

V súčasnosti už žalovaná nevlastní nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, ktoré kúpila do svojho výlučného vlastníctva dňa 09.06.2014, pretože ich predala kupujúcim N.Á. Z. Z. J. Z.. Dôkaz o kúpe navrhol vyžiadanim vkladového spisu V XXX/XXXX. Žalobca poukázal na ustanovenia § 42a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 42b ods. 2 a ods. 4 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že zmyslom žaloby podľa ustanovení § 42a Občianskeho zákonníka z hľadiska žalujúceho veriteľa je dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že dlžníkom vykonaný právny úkon je voči nemu neúčinný. Rozhodnutie súdu, ktorým by bolo odporovacej žalobe vyhovené, predstavuje podklad na to, aby sa veriteľ mohol na základe titulu spôsobilého na výkon rozhodnutia, vydaného proti dlžníkovi, domáhať nariadenia výkonu rozhodnutia postihnutím toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. V prípade ak uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je možné (napríklad preto, lebo osoba v prospech ktorej dlžník urobil odporovaný právny úkon už takto nadobudnutý majetok predala) veriteľ sa môže domáhať, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech, vydal takto získané plnenie.

V danom prípade dlžník U. I. uzavrel so žalovanou dňa 21.05.2014 Dohodu v úmysle ukrátiť veriteľa - žalobcu. Uvedená Dohoda mala za následok i reálne ukrátenie uspokojenia vymáhateľnosti pohľadávky veriteľa a to tak, že jej uzavretie umožnilo, aby nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, ktoré žalovaná kúpila z peňazí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vlastnila vo výlučnom vlastníctve len ona od ich kúpy 09.06.2014. Prostriedky na nákup tejto nehnuteľnosti boli získané z predaja nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov U. I. a žalovanej. Ak by nedošlo k uzavretiu Dohody, tak by nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX museli byť kúpené do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo by bolo možné zistiť z katastrálneho portálu a následne tieto nehnuteľnosti mohli byť exekúované na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 44C/84/2013 zo dňa 04.11.2013 v exekúcii, ktorá už začala. Právnym úkonom o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov teda došlo jednoznačne k ukráteniu uspokojenia žalobcom vymáhanej pohľadávky a následným prevodom tejto nehnuteľnosti žalovanou na nových vlastníkov, už nie je možné tieto nehnuteľnosti exekúovať na uspokojovanie žalobcovej pohľadávky. Žalobca poukázal na to, že Dohoda bola uzavretá medzi manželmi, to znamená medzi osobami blízkymi, kde úmysel ukrátiť veriteľa zákon predpokladá, ak vychádzame zo zákonného predpokladu, že podiely v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov sú rovnaké, potom možno konštatovať, že došlo k ukráteniu pohľadávky minimálne v hodnote 46.000 Eur. Ohľadne hodnoty tejto nehnuteľnosti vypovedal dlžník v trestnom konaní. Žalobca navrhol pripojiť spis Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci sp.zn. ČVS: ORP-447/2-VYS-LC-2015. Žalovaná potom, ako v súvislosti s odporovateľným právnym úkonom - Dohodou, získala do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, tieto predala. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu

SR sp.zn. 4Cdo/44/2017, navrhol určiť odporovateľnosť Dohody vo vzťahu k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXX. Na pojednávaní dňa 28.11.2015 vzal žalobca žalobu späť sčasti náhrady v sume 46.000 Eur, keďže nárok na ňu možno uplatniť až po právoplatnosti rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu.

2. Okresný súd Pezínok doručil žalovanej žalobu, s prílohami, doplnením žaloby, výzvou na vyjadrenie k žalobe a žalovaná dňa 20.09.2017 doručila súdu prvej inštancie v Pezínku námietku miestnej príslušnosti. Súd prvej inštancie v Pezínku o nej rozhodol dňa 03.10.2017 a súdu prvej inštancie v Lučenci bol spis postúpený dňa 20.10.2017.

Vo vyjadrení k žalobe prostredníctvom zástupcu žalobkyňa spochybnila akýkoľvek morálny mandát žalobcu žalovať ju, nakoľko (ako sa neskôr dozvedela) samotný žalobca a jeho rodina stojí za rozvratom jej rodiny, nevynímajúc zodpovednosť za stratu vysnívaného domova. Z uvedeného dôvodu považovala konanie žalobcu za absurdné, bez známk akejkoľvek sebareflexie. S poukazom na podanú žalobu, aj napriek niektorým pravdivým tvrdeniam žalobcu, žalobkyňa vo vyjadrení k žalobe - uvádzaná žalobkyňa (správne má byť žalovaná) sa s predmetnou žalobou celkom nestotožnila. Na jednej strane jednotlivé tvrdenia žalobcu nevedela vyvrátiť ani potvrdiť. Na druhej strane iné skutkové tvrdenia sú polopravdy a podľa jej názoru sú účelovo prispôsobené. Najpodstatnejšie skutočnosti, ktoré sú pre samotné konanie rozhodujúce sú však z akéhosi dôvodu zamlčané. S poukazom na vyššie uvedené sa preto žalovaná nestotožnila s právnym posúdením takto uvádzaných skutkových tvrdení. K tvrdeniu žalobcu, že pôžičkou z 03.03.2010 mal požičať U. I. (bývalému manželovi žalovanej) sumu 66.388 Eur, ktorý ju mal splácať od apríla 2010 v splátkach po 2.766 Eur mesačne uviedla, že nemala ani nemá informácie ohľadom existencie tejto pôžičky. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu, že potom ako sa pohľadávka voči dlžníkovi stala vykonateľnou sa dlžník postupne začal zbavovať majetku. K tomu by sa mal vyjadriť predovšetkým dlžník - U. I., ktorého navrhla vypočuť. Za pravdivé považovala tvrdenie žalobcu, že kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Poltár, katastrálnym odborom pod č. V XXX/XXXX dňa 09.06.2014 predali nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území H. („M. T. Č.“) za sumu 324.000 Eur z dôvodu, že predaj iniciovala žalovaná, keďže nevládali splácať hypotekárny úver, meškali so splácaním splátok a hrozilo zosplatnenie úveru. Žalovaná preto navštívila realitnú kanceláriu p. I., dala nehnuteľnosť do ponuky na predaj, našiel sa kupec a po podpise rezervačnej zmluvy dňa 29.03.2014 nehnuteľnosť predali.

Žalovaná nebola účastníčkou súdneho konania na Okresnom súde Bratislava III sp.zn. 44C/84/2013 (zmluva o pôžičke s poukazom na existenciu a trvanie BSM) o ktorom nároku rozhodoval podľa nej miestne nepríslušný súd. Bez ohľadu na verifikáciu existencie výšky a pravdivosti tvrdenia žalobcu vyplýva, že jednotlivé splátky pôžičky boli splatné od augusta 2010 a k zosplatneniu celej pohľadávky došlo 30.04.2011, pričom k rozhodnutiu predať vysnívaný domov došlo z jej podnetu o viac ako dva roky neskôr. Preto sa nestotožnila s mylným tvrdením žalobcu, že vysnívaný domov žalovanej sa prevádzal z dôvodu údajnej existujúcej právoplatnej a judikovanej pohľadávky žalobcu voči bývalému manželovi. Žalovaná potvrdila, že dňa 21.05.2014 spísali Dohodu do notárskej zápisnice a dôvodom spísania bola „kombinácia, sklamania, hnevu ale najmä nedôvery voči svojmu manželovi, ktorý zapríčinil, že žalobkyňa musela vzdať svojho vysnívaného domova v lone prírody v ktorom chcela vychovávať deti a vybudovať vzťah a zodpovednosť k zvieratám.“ Žalovaná nesúhlasila s tým, že predaj domu resp. Dohoda bola realizovaná v úmysle ukrátiť veriteľa preto, lebo v prvom rade o uvedenej pohľadávke žalobcu nevedela, na druhej strane práve nezodpovedné konanie bývalého manžela žalovanej, „v rozpore s manželskou dohodou (zakázala manželovi nakladať so spoločným majetkom, zaťažovať spoločný majetok, preberať na seba akékoľvek záväzky bez predchádzajúcej spoločnej dohody) a údajne v dôsledku sprenevery finančných prostriedkov práve synom žalobcu, bola rodina žalovanej nútená navýšiť svoje úverové zaťaženie o ďalších 100.000 Eur, čím sa navýšili mesačné splátky úverov zo sumy 1.600 Eur na sumu 2.004 Eur. Finančné prostriedky z navýšeného úveru slúžili na vrátenie spreneverených finančných prostriedkov veriteľom, za splnenie ktorých zabezpečoval manžel žalovanej.“

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe poukázala na nezodpovedné konanie bývalého manžela, ktoré vnímala ako vážny zásah do vzájomnej dôvery. S bývalým manželom sa dohodli, že situáciu spoločne zvládnu a preto sa rozhodla vykonávať profesionálnu pestúnsku starostlivosť pre 8 bezproblémových detí, avšak ani odmena, ktorú dostávala za profesionálnu pestúnsku starostlivosť nestačila na pokrytie navýšených úverových splátok. Závažová situácia, v ktorej sa rodina ocitla viedla nakoniec k rozvodu manželstva. Žalovaná tvrdila, že tak ako si žalobca prostredníctvom svojej žaloby háji svoje záujmy, „po rozplynutí sna o vysnívanom domove, veľkej a šťastnej rodine, po sklamaníach z bývalého manžela, žalovaná doslova prinútila manžela predať ich domov a pritlačila manžela, aby súhlasil s dohodou o zúžení BSM aby zabezpečila strechu nad hlavou pre svoje deti.“ Z kúpnej ceny splatili hypotekárny úver vo

výške asi 250.000 Eur a sumu 90.000 Eur použila žalovaná na zabezpečenie „strechy nad hlavou pre deti“. Bývalému manželovi prenechala „zvyšnú hotovosť, ktorú utržili z predaja živého inventára a iného zariadenia M. T. Č.“. Žalovaná nesúhlasila s tým, že Dohoda bola uzavretá v úmysle ukrátiť veriteľa bývalého manžela t.j. žalobcu. Až neskôr sa dozvedela, že bývalý manžel mal nejakú podližnosť v X., údajne mala spojitosť so spreneverou syna žalobcu, avšak o žiadnej pôžičke nemala informácie. Žalovaná necítila žiadnu zodpovednosť za uvedenú situáciu, žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalobca v replike zo dňa 17.01.2018 naďalej trval na žalobe, poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo/4885/2010 zo dňa 28.02.2011 o tom, že „Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba blízka dlžníkovi so zreteľom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka vykonala takú činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu v čase odporovaného právneho úkonu objektívne musel byť, z jej výsledkov poznala (t.j., aby sa o tomto úmysle dozvedela). Ak sa jej to pri vynaložení náležitej starostlivosti nepodarilo, potom sa v zmysle § 42a ods. 2 OZ môže ubrániť odporovacej žalobe. Zákon od osoby blízkej dlžníkovi požaduje, aby sa pri právnych úkonoch dlžníka alebo pri právnych úkonoch, ktoré dlžník urobil v jej prospech presvedčila, či právny úkon neukracuje dlžníkovho veriteľa a vedie ju k tomu, aby nerobila právne úkony (neprijímala podľa nich plnenia) na ujmu práv veriteľov dlžníka; v prípadoch ak sa tak nezachová, musí byť uzročená s tým, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojich pohľadávky aj z majetku, ktorý na základe takéhoto právneho úkonu nadobudla od dlžníka.“ Žalobca naďalej trval na tom, že Dohoda je právny úkon, ktorý bol jednoznačne urobený v prospech žalovanej s úmyslom ukrátiť veriteľov dlžníka, v danom prípade i žalobcu (ktorí si môžu uspokojiť svoje nároky z majetku, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov - § 147 Občiansky zákonník). Žalobca zdôraznil, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe nepopiera, že vedela o dlhoch manžela v čase uzatvárania Dohody sama sa snažila prispieť k splateniu dlhov tým, že sa zamestnávala resp. bola činná ako pestúnka. V zmysle zaužívanej súdnej praxe nemôže preukázať, že pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať úmysel dlžníka (bývalého manžela) ukrátiť veriteľov. Naopak, za danej situácie, i v zmysle záverov vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR musí byť uzročený s tým, že niektorý veriteľ od dlžníka môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky aj z majetku, ktorý nadobudla na základe právneho úkonu, ktorým bol veriteľ ukrátený.

4. Žalovaná v duplike doručenej súdu dňa 18.04.2018 naďalej trvala na tom, že pokiaľ žalobca poukazuje na právny titul pôžičky poskytnutej dlžníkovi (bývalému manželovi žalovanej) v podobe rozsudku Okresného súdu Bratislava III a žalobca chce uspokojiť svoju pohľadávku z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve, tak v danom prípade je nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou, či ide o spoločný záväzok týkajúci sa bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo len záväzok jedného z manželov. Vznikom manželstva vzniká bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, manželia sú zákonne splnomocnení zastupovať jeden druhého v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov. Podľa jej názoru je potrebné skúmať okolnosti poskytnutia pôžičky, keďže zmluva o pôžičke nebola bežným právnym úkonom. Pri odporovacích žalobách je potrebné, aby žalobca v konaní preukázal, že právnym úkonom dlžníka bola ukrátená pohľadávka veriteľa a dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi. Odporovateľnými nemôžu byť nikdy tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Na druhej strane k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že Dohoda bola právnym úkonom medzi blízkymi osobami, kedy úmysel ukrátiť veriteľa zákon u blízkej osoby predpokladá s výnimkou prípadu, keď druhá strany dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Poukázala na ustanovenia § 116 a 117 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že žalovaná a jej bývalý manžel už nie sú blízke osoby, neboli nimi ani v čase uzatvárania Dohody a naďalej trvala na tom, že kúpu rodinného domu evidovaného na liste vlastníctva č. 948 iniciovala žalovaná v snahe zabezpečiť strechu nad hlavou sebe a svojim deťom a následne podala návrh na rozvod manželstva. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 7P/46/2014 dňa 19.09.2014. Žalovaná trvala na tom, že Dohoda neukracovala uspokojenie akejkoľvek pohľadávky, plne rešpektovala princípy, na ktorých je inštitút bezpodielového spoluvlastníctva manželov postavený, najmä zákonný predpoklad, že podiely oboch manželov v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov sú rovnaké. Zo sumy 400.000 Eur bol uspokojený záväzok z hypotekárneho úveru vo výške 250.000 Eur, sumu 90.000 Eur žalovaná použila na zabezpečenie bývania pre seba a deti a suma 60.000 Eur + finančnú hotovosť utrženú z predaja živého inventára a príslušenstva ostala s bytom žalovanej (v hodnote cca 30.000 Eur) pre bývalého manžela

žalovanej, čím zabezpečovala férové prerozdelenie spoločného majetku. Žalovaná trvala na tom, že ona iniciovala Dohodu v dôsledku predaja spoločného domu, ale nemala z nej žiaden prospech. Hodnota nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. 424 v k. ú. Breznička ďaleko presahovala kúpnu cenu, ktorú získali vynúteným predajom. Prvotný hypotekárny úver na jej kúpu bol vo výške 150.000 Eur a aj napriek skutočnosti, že hodnota nehnuteľností ďaleko prevyšovala sumu 400.000 Eur, polovičný podiel bezpodielového spoluvlastníctva manželov po odpočítaní spoločných záväzkov tvoril sumu 125.000 Eur. Refinancovaním úveru sa prvotný úver navýšil o 100.000 Eur na sumu 250.000 Eur (v dôsledku potreby vyplatenia podlžnosti zo spreneverených finančných prostriedkov synom žalovaného). Keďže suma 100.000 Eur navýšeného hypotekárneho úveru sa použila na úhradu záväzkov len jedného z manželov, s poukazom na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka je uvedenú sumu povinný nahradiť bývalý manžel žalovanej, teda hodnota majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, po odpočítaní spoločných záväzkov je 250.000 Eur, pričom polovičný vyporiadací podiel tvorí sumu 125.000 Eur. Žalovaná nadobudla do výlučného vlastníctva z dôsledku uzatvorenej Dohody nehnuteľnosť ktorej kúpna cena netvorila ani 2/3 hodnoty skutočného vyporiadacieho podielu zo spoločného majetku. Žalovaná trvala na tom, že je potrebné si uvedomiť, že veriteľ má záujem uspokojovať pohľadávku z majetku osoby, ktorá s deklarovanou pohľadávkou nemá nič spoločné, o nej nič nevedela a ani na právny úkon z ktorého mala vzniknúť nedala žiaden súhlas (§ 145 Občianskeho zákonníka). Žalobcom uvedená zásada podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatí v prípade, pokiaľ táto pohľadávka vznikla pri používaní majetku, ktorý nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Poukázala na ustanovenia § 143, 143a, 144, 145, 146, 147, 150 Občianskeho zákonníka, ale aj § 35 ods. 1, 2, 3 a § 36 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok). Naďalej trvala na tvrdeniach o tom, že uzatvorením Dohody nedošlo k ukráteniu veriteľa, že hodnota majetku jej bývalého manžela ako dlžníka sa nezmenšila.

5. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 8C/36/2017-146 dňa 28.11.2018 tak, že určil neúčinnosť Dohody o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretej dňa 21.05.2014 voči žalobcovi (prvý výrok), konanie o zaplatenie náhrady v sume 46.000 Eur od žalovanej zastavil (druhý výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 100 % (tretí výrok).

6. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná a Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. 15Co/142/2019-225 dňa 03.07.2020 zastavil odvolacie konanie vo vzťahu k výroku II. (výrok I. uznesenia) a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. zrušil a vec súdu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne v bode 44. zrušujúceho uznesenia uložil súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie pred ďalším rozhodnutím sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovanou, prečítaním žaloby, písomného vyjadrenia žalovanej k žalobe, repliky žalobcu, dupliky žalovanej, prečítaním zmluvy o pôžičke z 03.03.2010, rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 44C/84/2013-57 zo dňa 04.11.2013 v pripojenom spise tohto súdu, návrhu na vykonanie exekúcie doručenému exekútorскому úradu v Pezinku dňa 18.07.2014, výpisov z listu vlastníctva č. XXX, XXX, XXXX, pripojených spisov Okresného úradu Poltár, katastrálneho odboru č. V XXX/XXXX, V XXX/XXXX, V XXX/XXXX, uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 04.12.2015 v pripojenom spise Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, odbor kriminálnej polície, oddelenie vyšetrovania číslo ORP-447/2-VYS-LC-2015, výsluchom žalobcu, listinnými dôkazmi - Zmluvy o združení zo dňa 12.04.2010, kúpnej zmluvy na súbor vecí tvoriacich prevádzku zberných surovín zo dňa 04.05.2012, kúpnej zmluvy strojov, zariadenia a stavby zo dňa 04.05.2012, oboznámením pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 5Er/692/2014 a zistil tento skutkový stav:

8. Miestna príslušnosť súdu prvej inštancie na prejednanie tohto sporu vyplýva z § 13 zák. č. 161/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“) podľa ktorého na konanie prvej inštancie je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak. Po žalovanou vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti súdu prvej inštancie v Pezinku postúpil tento súd vec tunajšiemu súdu v súlade s § 40 a 43 ods. 1 C.s.p. dňa 20.10.2017.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/84/2013-57 zo dňa 04.11.2013 v pripojenom spise z tohto súdu vyplýva, že ním bolo rozhodnuté o žalobe žalobcu proti žalovanému - U. I. (bývalý manžel žalovanej) o zaplatenie sumy 66.358 Eur s príslušenstvom tak, že žalovanému bola uložená „povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 66.388 Eur istiny s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.766 Eur od 21.06.2010 do zaplatenia, zo sumy 2.766 Eur od 21.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 2.766 Eur od 21.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 2.766 Eur od 21.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 2.766 Eur od

21.10.2010 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.11.2010 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.12.2010 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.01.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.02.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.03.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.04.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.05.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.06.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.07.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.08.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.09.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.10.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.11.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.12.2011 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.01.2012 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.02.2012 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.03.2012 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.04.2012 do zaplata, zo sumy 2.766 Eur od 21.05.2012 do zaplata a trovy konania titulom súdneho poplatku vo výške 500 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok 3.483 Eur na účet Okresného súdu Bratislava III, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“ Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2013, vykonateľnosť dňa 18.12.2013 v časti istiny a úrokov z omeškania, v časti náhrady trov konania právoplatnosť 31.12.2013 a vykonateľnosť 14.01.2014.

9. Dlžník - svedok U. I. v tomto spore, dlžnú sumu v súdom určenej lehote nezaplatil, žalobca podal dňa 18.07.2014 návrh na vykonanie exekúcie u JUDr. Dušana Noskoviča, súdneho exekútora, Exekútorský úrad, Myslenická 14, 902 03 Pezinok. Exekúcia je vedená Okresným súdom Lučenec pod sp.zn. 5Er/692/2014 a z pripojeného spisu je preukázané, že návrh na vykonanie exekúcie bol doručený tunajšiemu súdu dňa 28.07.2014. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava III. č.k. 44C/84/2013-57 dňa 04.11.2013 a udelené dňa 13.08.2014. Súdny exekútor vydal príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke dňa 10.09.2014, postihnutím obchodného podielu spoločnosti V. G..M..B.. G. G. Č. XX, XXX XX H., V.: XX XXX XXX dňa 01.10.2014, príkaz na začatie exekúcie zrážkami z iných príjmov dňa 20.02.2015. Dňa 01.06.2020 bolo vydané upovedomenie o zastavení starej exekúcie, doručené tunajšiemu súdu, dňa 09.11.2020 bol zrušený exekučný príkaz prikázaním pohľadávky z účtu v banke, následne bol povinný oddĺžený v zmysle zák. č. 7/2006 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov a súdny exekútor prikázal odblokovať všetky bankové účty povinného.

Na pojednávaní dňa 23.06.2021 zástupca žalobcu preukázal písomným dôkazom, že návrh na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 22.08.2019 a konkurz bol vyhlásený dňa 13.09.2019. V ňom navrhovateľ - dlžník hneď v prvom bode vyhlásenia uviedol: „dlžník vyhlasuje, že je platobne neschopný, do toho stavu sa neprivedol úmyselne, a pri preberaní záväzkov sa nespoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť oddĺžením“. Súčasne predložil súdu aj upovedomenie o vyhlásení konkurzu pod číslom sp.zn. 5OdK/870/2019.

10. Manželstvo žalovanej a bývalého manžela bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 7P/46/2014-26 dňa 19.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2014. Za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v dobe od 07.04.1990 do 20.10.2014 žalovaná s manželom uzavreli dňa 15.05.2014 kúpnu zmluvu ktorej predmetom bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území H., obci H., okres Poltár, zapísaných Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXX, v prospech V. Y.. Vklad bol povolený v konaní č. V XXX/XXXX dňa 09.06.2014, právne účinky vkladu nastali týmto dňom. Dohodnutá kúpna cena nehnuteľnosti činila 342.000 Eur.

11. Dňa 21.05.2014 uzavreli predávajúca p. Y. Y. a kupujúca - žalovaná kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor, nachádzajúci sa v katastrálnom území Y., D. B. Y., v okrese Poltár za dohodnutú kúpnu cenu 92.000 Eur.

Súčasne v ten istý deň uzavreli žalovaná s manželom U. I. Dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov do notárskej zápisnice č. N332/2014 Nz19036/2014 NCR1s 19420/2014 napísanej notárkou JUDr. Martou Jurinovou so sídlom v Lučenci, Ul. Št. Moyzesa č. 53 a ňou podľa § 143a Občianskeho zákonníka s účinnosťou odo dňa 21.05.2014 sa dohodli tak, že: „... nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Kalinovo, v obci Y. v okrese Poltár k. ú.: Parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape:

Parcelné číslo	Druh pozemku	Výmera v m2
8/2	Záhrady	2597

- 9/1 Zastavané plochy a nádvoría 786
- 9/2 Zastavané plochy a nádvoría 265
- 9/3 Zastavané plochy a nádvoría 33
- 9/4 Zastavané plochy a nádvoría 200

Stavba: Súpisné číslo XX Rodinný dom na parcele číslo 9/2, Letná kuchyňa na parcele č. 9/3, Stodola na parcele č. 9/4 budú tvoriť výlučné vlastníctvo žalovanej v celosti, v 1/1-ine. Manžel - účastník č. 2 U. I. s takýmto nadobudnutím majetku bezvýhradne súhlasí. V 3. Ohľadom nevymenovaného majetku bude platiť zákonný režim nadobúdania do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súlade s platnými právnymi predpismi SR.“

Okresný úrad Poltár, katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva dňa 09.06.2014 rozhodnutím č. V XXX/XXXX, právne účinky vkladu nastali 09.06.2014.

12. Dňa 24.08.2016 uzavrela žalovaná - predávajúca s kupujúcimi p. N. Z. Z. I. J. Z. kúpnu zmluvu predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXX za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu 80.000 Eur. Okresný úrad Poltár, katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva rozhodnutím č. V XXX/XXXX dňa 09.09.2016, právne účinky vkladu nastali 09.06.2016.

13. Medzi stranami bol spor o neúčinnosť právneho úkonu Dohody uzatvorenej medzi žalovanou a jej bývalým manželom za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Dohodou o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov s účinnosťou odo dňa 21.05.2014 sa dohodli o tom, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor, nachádzajúce sa v katastrálnom území Y., obci Y. a okrese Poltár budú tvoriť v celosti vlastníctvo žalovanej a žalovaná ich kúpila kúpnu zmluvou uzavretou dňa 21.05.2014 od predávajúcej p. Y. Y. za dohodnutú cenu 92.000 Eur. Vklad bol povolený dňa 09.06.2014, právne účinky nastali dňa 09.06.2014 a rozhodnutím Okresného úradu Poltár, katastrálny odbor č. V XXX/XXXX.

14. V zmysle záverov odvolacieho súdu súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s navrhnutými listinnými dôkazmi predloženými zástupcom žalovanej na pojednávaní dňa 23.06.2021 a zistil, že zmluvu o združení uzatvorenú podľa § 829 až 841 Občianskeho zákonníka uzavreli N. W. a U. I. dňa 12.04.2010 s účinnosťou odo dňa 14.03.2010, kúpnu zmluvu na súbor vecí tvoriacich prevádzku zberných surovín uzavreli predávajúci 1/: N. W. W., D. XXX, XXX XX Š.J., V.: XX XXX XXX a predávajúci 2/U. I., V.: XX XXX XXX G. G. Č.J. XX, XXX XX H. a kupujúci: W. I. M., G..M..B., V.: XX XXX XXX, G. G. I.Š. X. XXXX, XXX XX W. a kúpnu zmluvu stroje, zariadenia a stavby zo dňa 04.05.2012, ktorú uzavreli predávajúci 1/ N. W., D. XXX, XXX XX Š., predávajúci 2/ U. I., Č. XX, XXX XX H. a kupujúci W. I. M., G..M..B., V.: XX XXX XXX, G. G. I. X. XXXX, XXX XX W..

Súčasne súd vykonal výsluch žalobcu - strany sporu na zistenie, či dlžník vlastní majetok, ako to tvrdí žalovaná, ktorý by postačoval na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil.

Žalobca tvrdil, že od dlžníka (U. I.) mal informácie o tom, že „mali ranč, ten predali a iné nemali nič“. Dlžník mu najmä v telefonických rozhovoroch, keďže žalobca ho opakovane volal, opakoval, že nič nevlastní, že musí ísť bývať do podnájmu a to isté žalobcovi povedal aj súdny exekútor. V priebehu oddĺženia dlžníka žalobca prihlásil svoju pohľadávku a nakoniec mu prišlo oznámenie uverejnené vo vestníku, že dlžník nevlastní nič. Predloženým listinným dôkazom na pojednávaní dňa 23.06.2021 uviedol, že bol súčasťou občianskeho združenia v X., pozná pána W., na ktorého miesto nastúpil U. I.. Združenie sa zaoberalo spracovaním druhotných odpadov - kovošrot, malo majetok, pozemok, bola to firma. Majetok občianskeho združenia bol po vystúpení žalobcu z neho v sume asi 10-15 miliónov slovenských korún. Z občianskeho združenia žalobca vystúpil preto, že prišiel za ním U. I., povedal mu, že má dlhy, bol v kontakte s mafiánmi. Žalobca mal syna, bol dospelý, tiež požičal nejaké peniaze od I., žalobca sa preto rozhodol, že svoj podiel v občianskom združení odstúpi U. I., ktorý si vyplatí svoje dlhy a „syn žalobcu bude z toho vonku“. U. I. mal svojho advokáta, navrhol vyúčtovanie, ekonomický rozbor, žalobca s tým súhlasil a tak bola uzavretá Zmluva o pôžičke peňazí dňa 03.03.2010 medzi žalobcom a U. I..

15. V konaní súd vypočul svedka U. I. na pojednávaní dňa 28.11.2018. Svedok tvrdil, že so žalobcom mali obchodné vzťahy, pozná ho 10 rokov, ale o „žiadnu pôžičku fyzicky medzi nami nikdy nešlo“. Tvrdil, že so žalobcom obchodovali spolu, žalobcov syn ho pripravil o sumu okolo 8 miliónov korún, ktoré musel zaplatiť. Keďže išlo o syna žalobcu, so žalobcom sa dohodli, že to skúsia nejakou urovnať. Dohodli sa na tom, že žalobca prevedie svoj podiel vo firme, ktorého cenu určil sumou 10 miliónov a z nej 2

milióny tvorili vlastne sumu pôžičky, o ktorú ide v tomto spore. Dohoda medzi ním a žalobcom bola taká, že mu peniaze bude splácať v splátkach vtedy, keď pôjde firma a bude sa jej dariť. Keď firmu prevzali zistili, že nie je v takej kondícii a firme sa jednoducho nedarilo. Nemal z čoho žalobcovi pôžičku zaplatiť. Tvrdil, že o jeho obchodných aktivitách žalovaná nevedela. O jeho finančných ťažkostiach zistila vtedy, keď vzali úver z banky 100.000 Eur, čím však došlo k veľmi vysokému nárastu mesačnej splátky zo sumy 1.700 Eur na 2.400 až 2600 Eur. Žalovaná iniciovala predaj domu, iniciovala uzavretie Dohody na podnet svedka, pretože chcel ochrániť deti, ktoré si so žalovanou osvojili, nevedel však ako. Z predaja domu v sume 340 až 350 tisíc Eur vyrovnali dlh v banke, zo zvyšku si kúpila žalovaná nehnuteľnosť, svedkovi dala 1-izbový byt a ešte boli nejaké peniaze z predaja nábytku, ktorý dostal svedok, použil ich pre svojich veriteľov.

16. Podľa § 42a Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.05.2014 veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a

a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom,

b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a),

c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom 2b) alebo odborným odhadom, a ktorý

a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, 2c) alebo

b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo

c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

17. Podľa § 42b ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

18. Zmyslom odporovateľnosti je možnosť veriteľa domáhať sa žalobou na súde, aby súd určil, že dlžníkové úkony, ktorými dlžník ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné, čo mu následne umožňuje dosiahnuť relatívnu neúčinnosť týchto úkonov voči konkrétnej osobe a možnosť požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Uvedený postup vo svojej podstate procesným spôsobom umožňuje zasiahnuť do hmotnoprávných vecných vzťahov. Dosiahnuť neúčinnosť právneho úkonu vo vzťahu ku konkrétnej osobe je však možné iba autoritatívnym výrokom súdu. Uplatniť toto právo je možné iba žalobou na súde. Určenie aktívnej a pasívnej legitímácie odporovateľnosti legitimovaného subjektu musí byť založené na existencii a) záväzkového vzťahu žalobcu alebo dlžníka a b) vo vzťahu dlžníka a tretej osoby, ktorá sa má stať nástupcom majetkových hodnôt dlžníka (alebo právnym nástupcom tretej osoby), prípadne je dlžník v inom vzťahu s takouto treťou osobou. Z ustanovení zákona vyplýva, že pasívne legitimovanou osobou sú blízka osoba (§ 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka), u ktorej sa predpokladá vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa, blízka osoba (§ 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka), u ktorej sa predpokladá vedomosť platí vyvrátená domnienka vedomosti o úmysle ukrátiť veriteľa dlžníka. Všeobecne platným predpokladom pasívnej legitímácie však je, že je to osoba, ktorá mala z odporovateľného úkonu prospech (§ 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pre určenie toho, voči akým úkonom je možné odporovať bude rozhodujúce to, či týmto úkonom dochádza k zmenám (prevodu) majetkových hodnôt na tretiu osobu. Dôvody odporovateľnosti právneho úkonu: a) pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, b) právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch, c) právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa, d) právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky (infraudens creditoris).

18.1 a) pohľadávka veriteľa je vymáhateľná (zákonné ustanovenie § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka) - predpokladá sa, že ten, kto hodlá podať žalobu, má voči dlžníkovi, ktorý uskutočnil úkon, ktorého účinnosť je napadnutá, „vymáhateľnú pohľadávku“. Podľa aplikačnej praxe, pod vymáhateľnou pohľadávkou je treba rozumieť nielen pohľadávku na vymoženie ktorej má žalobca voči dlžníkovi exekučný titul, ale za vymáhateľnú pohľadávku je teda treba považovať pohľadávku, ktorá:

- bola vymáhateľná v dobe, keď dlžník úkon uskutočnil, alebo
- v dobe, keď dlžník uskutočnil úkon, ešte nebola vymáhateľná, ale takou bola v čase rozhodnutia súdu (NS ČR sp. zn. 28Cdo 3538/2011).

Vychádzajúc z citovaných ustanovení súd konštatuje, že dňom právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/84/2013-57 zo dňa 04.11.2013, dňa 14.12.2013 (v časti istiny a úrokov z omeškania) sa stala pohľadávka žalobcu na zaplatenie sumy 66.388 Eur s príslušenstvom od dlžníka - bývalého manžela žalovanej vymáhateľnou. Preto sa súd v konaní o odporovateľnosť právneho úkonu už nezaoberal tvrdeniami žalovanej o tom, že nemala informácie ohľadom existencie pôžičky, ale ani tým, že nebola účastníčkou zmluvy o pôžičke.

18.2 b) druhou podmienkou je podanie žaloby v prekluzívnej lehote troch rokov, ktorá začína plynúť odo dňa, keď bol právny úkon uskutočnený. Ak daným úkonom dochádza k prevodu nehnuteľnosti, nadobudnutie vlastníctva nastane až právoplatným rozhodnutím o vklade vlastníctva v katastri nehnuteľnosti, v aplikačnej praxi prevláda názor, že v takomto prípade treba lehotu troch rokov počítať až týmto vkladom. V uvedenom spore nastali právne účinky vkladu vlastníckeho práva dňa 09.06.2014 (Okresný úrad Poltár, katastrálny odbor povolil vklad rozhodnutím č. V XXX/XXXX zo dňa 09.06.2014). Žalobca doručil súdu žalobu dňa 30.03.2017, čiže včas (§ 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka).

18.3 c) právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa - ide o tretiu podmienku vyplývajúcu z ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nie je rozhodujúce, či tento úmysel ukrátiť veriteľa bol adresný vo vzťahu k žalobcovi, teda v prípade, ak má dlžník viac veriteľov, stačí, ak je všeobecne daný úmysel ukrátiť ktoréhokoľvek veriteľa. V úmysle ide teda o subjektívnu stránku na strane dlžníka. Z toho dôvodu je osobitne významná otázka dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti preukázať zavinenie vo forme úmyslu. Toto dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Úmysel žalobcu však nebude daný vtedy, ak dlžník nemá preukázateľne iný majetok, z ktorého je možné pohľadávku žalobcu uhradiť. Predpokladom úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu je existencia úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Hoci v zásade platí, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať úmysel zaťažuje žalobcu, v prípade, ak došlo k úkonu medzi dlžníkmi a jemu blízkymi osobami, úmysel dlžníka skrútiť veriteľa zákon predpokladá, že je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali, že úmysel dlžníka skrútiť veriteľa v čase právneho úkonu nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Stačí, ak

je preukázané, ak vedel, že právnym úkonom môže ukrátiť svojho veriteľa, a pre prípad, že dôjde ku skráteniu, s tým je uzrozmenný. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel, iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Príbuznými v priamom rade sú bez obmedzenia všetci predkovia a potomkovia.

18.4 d) právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky (in frauden creditoris). Jednou zo základných podmienok odporovateľnosti a predpokladom pre možnosť uplatnenia tohto práva je to, že došlo skutočne k ukráteniu veriteľa (§ 42a ods. 1 v spojení aj s § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pod ukrátením veriteľa je treba rozumieť také zmenšenie majetku dlžníka, ktoré neumožní uspokojenie pohľadávky veriteľa celkom alebo aj sčasti. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že došlo k ukráteniu zaťažuje žalobcu. K ukráteniu veriteľa môže dôjsť aj bezodplatným úkonom dlžníka. Ustanovenie § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza z predpokladu, že osoby blízke dlžníkovi o úmysle dlžníka daným úkonom ukrátiť veriteľa vedeli. Preto ich zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti nemohli poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Pre úspešnosť žalovanej v konaní bolo jej povinnosťou preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka (bývalého manžela) ukrátiť svojho veriteľa t.j. svojho žalobcu.

19. Z vykonaného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. V prejednávanom spore právny úkon, ktorému žalobca odporoval predstavuje Dohodu, ktorú uzavreli: žalovaná s bývalým manželom (dlžníkom žalobcu podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/84/2013-57) dňa 21.05.2014 do notárskej zápisnice, bola právnym úkonom medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou - manželkou podľa § 116 Občianskeho zákonníka, lebo bola uzavretá za trvania ich manželstva. Ako konštatoval Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4Cdo/163/2007 zo dňa 17.12.2008: „pre splnenie podmienok odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka, ak išlo o právne úkony medzi dlžníkmi a osobou blízkou, je postačujúce preukázať ich urobenie v určenej dobe a ukrátenie veriteľa. V týchto prípadoch totiž zákon úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa aj vedomosť blízkej osoby o tomto úmysle predpokladá (prezumuje). Blízka osoba musí naopak preukázať, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla v dobe urobenia odporovaného právneho úkonu aj pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať.“ Súd skúmal, či Dohoda ukracuje veriteľa alebo nie, pričom dospel k záveru, že veriteľa ukracuje, pretože uzavretím Dohody sa majetok jeho dlžníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov jednoznačne zmenšil, nakoľko týmto úkonom sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXX nadobudnutej z kúpnej ceny v celosti patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uzavretím Dohody sa bývalý manžel - dlžník žalobcu zbavil celého svojho majetku a žalovaná následne tiež predala nehnuteľnosť kúpnu zmluvou uzavretou dňa 24.08.2016, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Poltár, katastrálnym odborom pod č. V XXX/XXXX zo dňa 09.09.2016. Súd dospel k záveru, že žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, lebo je veriteľom vymáhateľnej pohľadávky, ktorá v čase odporovaného právneho úkonu existovala, čo bolo preukázané právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/84/2013-57 (Dohoda o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov t.j. odporovaný právny úkon bola uzavretá dňa 21.05.2014). Následkom tohto právneho úkonu - Dohody bol veriteľ ukrátený a pre neúspešnosť žaloby bolo potrebné, aby žalovaná (na ktorej bolo dôkazné bremeno) preukázala, že úmysel svojho manžela (ktorý sa v danom prípade predpokladá) nemohla rozpoznať ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti. Žalovaná - osoba blízka dlžníkovi (manželka dlžníka) musí preukázať, či a akú činnosť (aktivitu) vyvinula v dobe uzavretia odporovaného právneho úkonu, t.j. 21.05.2014, aby úmysel dlžníka ukrátiť týmto úkonom veriteľa poznala (mohla poznať) a, že táto činnosť (aktivita) predstavovala s ohľadom na okolnosti prípadnú náležitú starostlivosť. Ak by žiadnu takú činnosť (aktivitu) v dobe úkonu nevyvinula alebo ak vyvinutá činnosť nepredstavovala náležitú starostlivosť, nemôže sa už z tohto dôvodu odporovacej žalobe ubrániť. Žalovaná v spore nepreukázala žiadnu činnosť (aktivitu) smerujúcu k tomu, že úmysel dlžníka (bývalého manžela) ukrátiť veriteľa nemohla v dobe uskutočnenia odporovaného právneho úkonu, aj pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať. Práve naopak, obrana žalovanej spočívala v jej tvrdení, že ona vyvinula snahu a následne podnikla kroky smerujúce k uzavretiu zmluvy o navýšení hypotekárneho úveru o 100.000 Eur, o predaji nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v katastrálnom území H. na liste vlastníctva č. XXX v hodnote 342.000 Eur a najmä v tom, že prinútila manžela, aby dňa 21.05.2014 uzavreli Dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov (podľa vlastného tvrdenia preto, aby zabezpečila sebe a deťom strechu nad hlavou). Žalovaná

potvrdila, že nehnuteľnosť zapísanú na liste vlastníctva č. 948 kúpila do svojho výlučného vlastníctva z prostriedkov tvoriacich masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nenamietala ani to, že ju neskôr predala dňa 09.09.2016 N.T. Z. Z. J. Z.. Žalovaná potvrdila, že vedela o dlhoch manžela U.Á. I. v čase uzatvárania ukracujúceho právneho úkonu t.j. Dohody, sama sa snažila prispieť k splateniu dlhov tým, že sa zamestnala resp. bola pestúnkou a za danej situácie i v zmysle záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 30Cdo/4885/2010 z 28.02.2011, na ktoré v konaní poukázal žalobca, musela byť uzrozumená s tým, že niektorý veriteľ môže od dlžníka požadovať uspokojenie svojej pohľadávky aj z majetku, ktorý žalovaná nadobudla na základe právneho úkonu - Dohody, ktorým bol veriteľ, t.j. žalobca ukrátený.

20. Súd výpoveďou žalobcu - strany sporu mal potvrdené skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe a tiež preukázané, že uzavretím Zmluvy o pôžičke peňazí dňa 03.03.2010 s dlžníkom U.B. I.B. sa tento zaviazal zaplatiť žalobcovi poskytnutú pôžičku v sume 66.388 Eur na požiadanie dlžníka, pričom tento dlh bol právoplatne priznaný žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/84/2013-57 dňa 04.11.2013. Pokiaľ ide o listinné dôkazy predložené na pojednávaní dňa 23.06.2021 tie podľa názoru súdu len preukazovali vzájomné vzťahy obchodných subjektov, ale aj fyzických osôb vrátane U. I. o tom, že došlo k predaju obchodného podielu žalobcu (čo nakoniec potvrdil aj svedok I.) a žalobca to ani nepoprel. Týmito listinnými dôkazmi sa žalovanej nepodarilo preukázať svoje tvrdenie, že dlžník U.Š. I. vlastní majetok, ktorý by postačoval na to, aby sa z neho veriteľ - žalobca uspokojil. Zo strany žalovanej išlo len o snahu upriamiť pozornosť na veľkosť majetku dlžníka, ktorý vlastnil (hoci vie, že prebieha iné súdne konanie v ktorom sú vykonávané dôkazy aj listinami vyššie citovaných právnych úkonov, čo vyplynulo z výpovede zástupcu žalovanej na pojednávaní dňa 23.06.2021).

Výpoveďou svedka I. mal súd preukázané, že o svojej ťaživej finančnej situácii povedal žalovanej, lebo dlhy už nevedel splácať, nevedel nájsť riešenie a preto žiadal žalovanú, aby to riešenie našla ona. Riešením bola Dohoda o zúžení BSM ktorú žalovaná a svedok uzavreli. Vo vzťahu k uzavretej Zmluve o pôžičke so žalobcom, výpoveď svedka súd hodnotil ako snahu o zbavenie sa zodpovednosti i napriek tomu, že si bol vedomý, že musí žalobcovi splátky splácať, čo však nikdy neurobil, ale začal sa zbavovať svojho majetku.

21. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Keďže žalobca v jednej žalobe uplatnil dva samostatné nároky, postupuje sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania pri každom nároku samostatne. Žalobca bol úspešný o určení právne neúčinnnej Dohody o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov (výrok I. rozsudku) a preto má zásadne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu od žalovanej (výrok II. rozsudku).

24. Žalobca uplatnil od žalovanej aj nárok o zaplatenie sumy 46.000 Eur, ktorý vzal späť, súd konanie o zaplatenie náhrady v sume 46.000 Eur od žalovanej zastavil (výrok II. rozsudku č.k. 8C/36/2017-146 a odvolací súd odvolacie konanie vo vzťahu k tomuto výroku zastavil (výrok I. uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 15Co/142/2019-225 zo dňa 02.07.2020).

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zastavila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania, je povinný nahradiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu zo zaplatenia sumy 46.000 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.